

Sygn. akt V KZ 36/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **L. P.**

skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 maja 2013 r.

zażalenia skazanego na postanowienie

Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 marca 2013 r.,

o nieuwzględnieniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 kwietnia 2009 r.,

na podstawie art. 518 k.p.k. i art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

pozostawić bez rozpoznania zażalenie skazanego, albowiem jest ono niedopuszczalne z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w P. nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie mu terminu do wniesienia kasacji (k.2142 i nast.).

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany. W swoim środku odwoławczym nie kwestionował tego, że uchybił terminom do wniesienia kasacji, ale wskazywał na istnienie dowodów co do tego, iż zeznający w sprawie świadkowie składali nieprawdziwe zeznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może zostać merytorycznie rozpoznane. Z treści wydanego w sprawie postanowienia wynika, że Sąd Okręgowy w P. rozstrzygnął kwestię wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, a nie do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (co może budzić wątpliwości co do zasadności procedowania w tym trybie skoro odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłano skazanemu w trybie informacyjnym a nie procesowym – por. k. 1936; 1956). Z treści art. 528 §1 pkt 3 k.p.k. wynika zaś wyraźnie, że na takie postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy. Mając na uwadze powyższe należało zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

Niezależnie od tego podkreślić należy, że skazany nie zaskarżył wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w P. w dniu 4 lipca 2008 r. (- apelację wniósł jedynie prokurator), który to wyrok został utrzymany w mocy przez sąd II instancji, co oznacza, stosownie do regulacji zawartej w art. 520 § 2 i § 3 k.p.k., że w terminie określonym w art. 524 § 1 k.p.k. kasacja mogłaby zostać wniesiona przez obrońcę skazanego tylko z przyczyn określonych w art. 439 k.p.k., a te mogą być badane przez właściwy sąd w trybie stwierdzenia istnienia podstaw do wznowienia z urzędu postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.), na skutek inicjatywy skazanego. Ponadto wskazać należy, że okoliczności obecnie podnoszone w uzasadnieniu zażalenia nie wskazują na istnienie podstaw do wniesienia kasacji, ale mogą stanowić podstawę złożenia wniosku o wznowienie postępowania (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.), choć dopiero wówczas, gdy zostanie spełniona przesłanka określona w art. 541 § 1 lub § 2 k.p.k.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.